

Рецензія

на статтю Рудіка О. Л. «Продуктивність льону олійного залежно від умов зволоження, удобрення, ширини міжрядь та норм висіву на півдні України», що надсилається до електронного фахового журналу «Наукові доповіді НУБіП України»

В Україні головними культурами, які забезпечують не тільки внутрішні потреби держави, проте й формують експортний потенціал вітчизняного агропромислового комплексу, є олійні культури. Розширення їх виробництва в різних ґрунтово-кліматичних зонах є запорукою прибутковості агропідприємств, підвищення рентабельності рослинницької галузі та забезпечення конкурентоспроможності на зовнішніх ринках. Важлива роль в цьому належить нетрадиційним культурам – так званим «нішевим культурам», які не поширені в рослинницькій галузі, проте здатні забезпечувати високий рівень прибутковості та окупності витрат природних та антропогенних ресурсів. До таких культур належить льон олійний, агротехніка вирощування в посушливих умовах Південного Степу вивчена недостатньо.

Для мобілізації потенціалу продуктивності культури важливим є вирішення питань підбору сортів з найвищим генетичним потенціалом та адаптивною реакцією на зрошення та інші агротехнічні чинники, оптимізація системи удобрення, коригування ширини міжрядь та норм висіву. Тому в сучасних умовах питання порушені в статті О. Л. Рудіка є актуальними, мають вагоме наукове й практичне значення для аграрної науки та виробництва.

За результатами узагальнення досліджень автора встановлено закономірності формування елементів продуктивності рослин досліджуваної культури – тривалості міжфазних періодів, польовою схожістю, виживанням, урожайністю насіння тощо.

Встановлено, що період вегетації посівів із міжряддям 45 см подовжується на 4–5 днів, а за внесення мінеральних добрив – на 1–2 дні. Різниця показників польової схожості між варіантами норм висіву знаходилася в межах від мінус 0,1 до 1,4 за сівби з міжряддям 15 см та від мінус 1,2 до 0,6 відсоткові пункти при сівбі на 45 см. За звичайного рядового посіву в абсолютних значеннях польова схожість, при зростанні норми висіву, мала загальну тенденцію до підвищення, тоді як на широкорядних посівах – до зменшення. Заходи, що сприяють зосередженості рослин на одиниці площі, посилюючи внутрішньовидову конкуренцію, зумовлюють зменшення виживання в межах до 6,9 відсоткових пунктів. В умовах природного зволоження найвищу врожайність насіння на рівні 1,65 т/га забезпечує фон живлення $N_{90}P_{60}K_{60}$, сівба з міжряддям 15 см з нормою 6 млн шт./га. При зрошенні максимальна врожайність насіння – 2,16 т/га одержана за внесення $N_{90}P_{60}K_{60}$, сівби з міжряддям 15 см та нормою висіву 7 млн шт./га.

Вважаю, що стаття Рудіка О. Л. має елементи новизни та практичну значущість і може бути опублікована в електронному фаховому журналі «Наукові доповіді НУБіП України».

Заступник директора з наукової роботи,
доктор с.-г. наук, професор

Підпис С.В. Коковіхіна засвідчую
Головний спеціаліст ВК ІЗЗ НААН

С. В. Коковіхін

О. І. Жакун

м. Херсон, Інститут зрошуваного землеробства НААН